

Fotografen hadde litt av en jobb med å organisere den enorme familien på omkring 450 personer. For eksempel blir det vel vanskelig å unngå at en dem blunker i det bildet blir tatt?

Oftebro-familiens gjenforening

Visste man ikke bedre kunne en tro det var en stor messe om generell slektsgranskning - eller noe sånt, som foregikk i Fibo-Trespohallen lørdag. Men det var «bare» Oftebrofamiliens gjenforening.

Det enorme familieoppbudet gjennomførte ulike arrangementer hele helgen. Et av dem foregikk altså i Fibo-Trespohallen, som midlertidig ble omskapt til familielokale for Oftebro-slekten.

Her var det lederen for hoved-

komiteén i tiltaket, Torstein Oftebro som «dro i trådene», med god hjelp av sønnen Inge.

Åpte er lik svane

Blant annet la de ut om hva selve navnet Oftebro egentlig betyr. At åpte betyr ofte, høres jo sannsynlig ut. Men en Åpt kan også være en svane. Oftebro blir da til Svanebro.

Også misforståelser av ordet oftebro kunne amerikaneren Rick Hollinbeck berette om.

– Når man på tv eller radio i USA hører referater fra hockeykamper hører jeg ofte «off the board» – som jo kan høres ut som «of te bro», fortalte han.

Men Rick hadde også alvorligere ting å si om Oftebro-navnet. Blant annet at er han etterkommer av Anna Tonette Oftebro.

Han husket henne som en sterk kvinne som spredde varme og glede omkring seg.

– Hun var en stor personlighet. På dette bildet er hun godt opp i årene, og hun holder min bror, fortalte Rick Hollinbeck, mens et bilde ble vist på lerretet ved siden av talerstolen.

Australia og Canada

Av utlendingene møtte Farsunds Avis dessuten etterkommere av Oftebros som nå er bostatt i Canada og Australia. Blant andre Duncan Craib, Jocelyn Angove og Alistair Craib – alle fra Perth i Australia. Dessuten møtte vi moren til Jo-

celyn, Deena Sheek (83), som bor i Canada. Alle fire skrot voldsomt av både stedet og vertskapet her i Lyngdal.

Da det nærmet seg tid for avfotografering av de omlag 450 gjestene spurte Alister pent om undertegnede kunne ta et bilde for ham.

– Greit, men da må du ta det du får, svarte vi.

– Men er det ikke du som er fotografen da, spurte han, og pekte på avisens kamera.

– Nei, han står der. Jeg jobber for lokalavisa, svarte vi og pekte i retning den ordentlige fotografen.

– Ok, jeg skjønner, sa han forståelsesfullt.

– Du bare trykker ned den knappen der – og så zoomer du med den. It's really easy, you know, informerte han og ga oss kameraet.

For håpe bildene ble bra nok.

Rikskjendis på stadion

Og snart ses en kjent skikkelse, midt ute på Lyngdal stadion – nemlig rikskjendis og skuespiller Nils Ole Oftebro, som speidet etter noen – sikkert Anette Hoff (fra hotell Cæsar) som er kjæresten hans. For det kunne da umulig være medlemmer av Oftebro-slekta, siden samtlige da var plassert på en tribune i den ene enden av stadion.

Av Bjørn Hoel

På lørdag formiddag var det lagt opp til forelesninger om Oftebro-familiens egen historie, som blant annet Torstein Oftebro og sønnen Inge hadde nedlagt mye arbeid i. I bakgrunnen skimtes flaggene som symboliserer Oftebros internasjonale spredning.

– Her er et bilde fra Anna Tonettes eldre dager hvor hun holder broren min, sa Oftebro etterkommer Rick Hollinbeck, fra USA.

De fire fremste her tilhører Oftebro familien, avdeling Australia og Canada. Fra venstre, Duncan Craib (Perth Australia), Jocelyn Angove (Perth), Deena Sheek (83 år Napance Canada) og Alistair Craib (Perth). Mens Jocelyn er datter av Deena, er Duncan og Alistair hennes sønnesønner, eller «grandsons» som det heter på deres språk.

Koret fra Det Norske Misjonsselskap kastet også glans over arrangementet i Klokkegården.

Om det var sin kjære Anette Hoff (hun fra Cæsar) rikskjendis Nils Ole Oftebro speidet etter, eller om det var sine slektninger han søkte, vites ikke. Men han fant nok begge deler i området rundt Lyngdal Stadion sist helg

Minnetavlen i Klokkegården i Lyngdal, over pionermisjonærene, ble avduket av ordfører Hans Fr. Grøvan

Oftebro som misjonspionérer

Søndag var det tid for å avduke minneplaten over Lyngdals misjonspionérer i Klokkegården i Lyngdal, hvor Ommund Oftebro var en av de første i Zululand, i dag Sør-Afrika.

Av Bjørn Hoel

Lyngdals ordfører Hans Fr. Grøvan la i sin tale vekt på Oftebrofamiliens tidlige misjonsengasjement, hvor Ommund som én av tre misjonærer, reiste til Natalprovinsen allerede i 1849, og bidro til å grunnlegge misjonsvirksomheten der. Ommund var forøvrig sønn av Oftebro-fa-

miliens «stamfedre» Willum og Gunnhild, som levde på slutten av 1700, og første halvdel av 1800-tallet.

Etter å ha utdannet seg ved den daværende misjonsskolen i Norge, blant annet sammen med Tobias Udland fra det første kullet i 1843, fikk Ommund en sterk overbevisning om å dra til Afrika og utøve misjonsvirksomhet der.

– I 1849 reiste Ommund sammen med sambygdingen Tobias Udland til Natalprovinsen, som to av tre av våre første misjonærer på stedet, sa Grøvan.

Han understreket at det medførte stor risiko for å pådra seg helseplager. I landet eksisterte det dessuten to fraksjoner som kjempet om makten.

– De kriget så blodet fløt og lik kunne observeres flytende i sjøen, 50 kilometer unna, forklarte ordføreren.

Grøvan sa at for å få brakt inn varer til landet måtte disse fraktes via Cape Town og Durban. Og okser ble brukt til å bære varene den 200 kilometer lange turen. Den farlige reisen kunne ta opp mot en uke, sa Grøvan og la til:

– Dessuten tok det 14 år å frelse den første «unådde», som Grøvan uttrykte det.

Men positive ting hendte også. Blant annet ble misjonærene tidlig invitert av Zulu-prinsen, og snart var de i gang med å bygge misjonshus i området.

– Dette brant ned omkring 1879-80, men det ble snart bygget opp igjen. Da ble Ommund tilsynsmann for misjonshuset i Natalprovinsen, sa Grøvan.

Men Ommund Oftebros engasjement er ikke bare historie. Den dag i dag finner man Oftebrogaten her. Også et kommuneflagg fra Lyngdal eksisterer hos ordføreren der nede. For ikke lenge siden var Torstein Oftebro i denne provinsen og skaffet Lyngdal kommune et symbolsk skip.

Til denne minnehøytideligheten var også en av Oftebroetterkommerne fra området, Mark, invitert. Han benyttet sjansen til å fortelle litt om forholdene i dag, og hvilken betydning misjonen har hatt.

Til å underholde sang også representanter fra Oftebro-slekten, blant annet Landstads egen salme, som han skrev i glede over den første fra Zululand som ble frelst. Som avslutning sang koret, «Navnet Jesus blekner aldri», som snart utviklet seg til en allsang.

Mark Oftebro fra Sør Afrika holdt også tale før avdukingen av minnetavlen over Lyngdals første misjonærer.